

Η ΔΙΑΒΟΛΑΠΟΘΗΚΗ

LE DIABLE ET MON DROIT,
HONNI SOIT QUI MAL Y PENSE.

ΤΟΜΟΣ Ζ΄.

Συνδρομή προπληρωτέα,
διά τους έντός του Κράτ.
ανά 12 φύλλα Σελήν. 2

Διά τους έν Ελλάδα, Δραχ-
μάς 4

Διά τους έν Τουρκία Γρ. 20

ΑΡΙΘ. 84.

Τιμή καταχώρησης, ή
γραμμή όβολ. παλ. 3.

Αί συνδρομαί γίνονται
ένταυθα εις τὸ Τυπογραφ.
« Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ » ή
παρά τῷ Συντάκτῃ Κυρίῳ
Φ. ΟΔΔΗ.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ, 5 Μαρτίου 1864.

ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΟΦΟΒΙΑΣ.

ΑΛΦΑ: Αρχίζει τὸ Ταμείον, ὡς κ' ἐτοῦτο Ἑλληνικά,
Νὰ μᾶς κάνη τώρα μπροῦζα, κάθε πῶν πρωτομηνιά.
ΒΗΤΑ: Βέβαια, αἰμένα! γίνεται ἡ ἔνωσις, per dio!
Τὸ φωνάζουνε τὰ Κάστρα, ὁ Κωστάκης, τὸ Ταμείο! .
ΓΑΜΑ: Γαῖδαρος δὲν εἶνε ὅποιος δὲν τὴν πιθυμάει.
Οἱ Γαῖδαροὶ τὴν ποθοῦνε πὺ θὰ πέση μες τὸ Μαΐ!
ΔΕΛΤΑ: Δι' ὄλου δὲ μᾶς γνοιάζει γιὰ ἔθνη καὶ γιὰ
[ἐλευθερίας

Πῶς θὰ γένη μᾶς λυσιιάζει ἡ *Λιρῶνα μας Λουρές.*
ΕΥΨΙΛΟΝ: Ἑλλάς καλῆσαι στορισμένη στὸ Χαρτί,
Μὰ ὁ θεὸς νὰ μᾶς φυλάξῃ ὄντις σμιζοῦμε μαζή.
ΖΗΤΑ: Ζήτω ὅποιος πληρώνει, ζήτω ἡ λίρα ἡ χρυσή.
Μὰ ὄντις λείψῃ καὶ ἡ λιρούλα, ζήτω λέμε καὶ ἡ δραχμὴ.
ΗΤΑ: Ἡλιος τοῦ Κόσμου τὸ χρυσὸ εἶνε στεφλί,νι,
Ἄστρα εἶνε τὰ Φαρδίνια καὶ Σελήνη τὸ . . Σελλήνι . .
ΘΗΤΑ: Θάνατος θενᾶνε ἡ ἔνωσις γιὰ τὰ Νησιά.
Ἐπι γλύφουρα πὺ θάρτη, νᾶτανε πλέον ἀργά . . .
ΙΟΤΑ: Ἰσα τὰ Καράβια τὰ μικρὰ καὶ τὰ μεγάλα.
Ἄν ὁ Θεὸς μᾶς βοηθήσῃ πάλε γλύφουμε κοινά.λα.
ΚΑΠΑ: Κάποιοι πὺ μᾶς λένε ὅπως δὲν τοὺς καίε-
[ται ἡ κάπα,
Ζάρκον γλύφουρα θὰ δείξουν τὸν καυμένον τους τὸν Κ. . .
ΛΑΜΒΔΑ: Λέν πᾶς ἡ θυσίαις τοῦ ἔθνισμοῦ εἶν' ἱεραῖς.
Μᾶν καλῆτεραις ἡ πάγαις πὺ γιομίζουν ταῖς καίλαις.
ΜΙ: Μαριόλα Προστασία, πῶς μᾶς παίξεις τὴν Σκουφίτζα!
Θὲ νὰ κάμης νὰ χορέψῃ στὸ Ταμείο μας Νουφίτζα!
ΝΙ: Νὰ βλέπαμε τὸ θαῦμα νὰ φτιασθοῦν πάλε τὰ Κάστρα!
Ὡ, νὰ μένανε οἱ Ἄγγλοι νὰ μὴ χάσοῦμε τὴν Πάστρα!

ΞΙ: Ξυπόλυτοι πολλοὶ μας σοῦ Δραπάνου τὸ Γροφύρι,
Θὰ φαρεύοῦμε βουδιάδες με γαρίδα ἢ φομοτύρι.
ΟΜΙΚΡΟΝ: Ὁ θεὸς νὰ κάμῃ ἡ Ἑρῶπη ν' ἀσκωλῇ
Ὀπλισμένη, καὶ ὡς τόσο ἡ ἔνωσις ν' ἀναβληθῇ.
ΠΙ: Πιὸς ἤθελε πιστέψει πῶς ἡ ἴδια Προστασία
Μοναχὴ της παρατάει τὰ νησιά σ' ἀπελεισία ;
ΡΩ: Ρωτᾶμε κάθε μέρα πότε ἡ ἔνωσι θὰ γένῃ,
Μὲ θανάτου ἀγωνία καὶ σὸν καταδικασμένοι.
ΣΙΓΜΑ: Σύνταξι ἀγία, θὰ σὲ λάβοῦμε ὀλίγοι,
Καὶ θὰ παύσης καὶ με μίας σὸν ὁ Ἄγγλος μας μᾶς φύγη.
ΤΑΥ: Ταμείο τί θὰ γένεις π' ἀρχισες ἀπὸ τὰ τώρα,
Νὰ ἀρνήσαι κάθε μῆνα τὰ Οὐράνιά σου δῶρα ;
ΥΨΙΛΟΝ: Ὑπαλληλία ὑψηλὴ καὶ χαμηλὴ
Θὲ ν' ἀνεθοκοταθαίνης ὅπως θέλουν οἱ Ἱπουργοί.
ΦΙ: Φυλάξτε ὅσοι μπορεῖτε γιὰ τὸν ὄρο καμμία λίρα,
Δὲν θὰν τὴν ματαῖδητε τώρα πλειά τὴν κακομοῖρα.
ΧΙ: Χειρότερη κατάρρα δὲν ἐμποῖρις νὰ μᾶς βρῆ.
Πρὶν παυθοῦμε, νὰ παυθοῦνε αἱ Συντάξεις καὶ οἱ Μισθοί.
ΨΙ: Ψιλὰ πετάει ἡ Ἐλπίδα τοῦ Μισθοῦ, χάνεται σ'
[ἄστρα.
Ὡς πετᾶν με τὰ φουρνέλα τὰ περήφανά μας Κάστρα.
ΩΜΕΓΑΛΟ: Ὡ! μεγάλο πὺ μᾶς ἤρξε ξαφνικό,
Τώρα ἡ ἔνωσοφοβία δὲν ἔχει ἄλλο γιατροκό!!

ΟΙ ΚΑΤΕΔΑΦΙΣΤΑΙ

ΤΩΝ ΦΡΟΥΡΙΩΝ ΤΗΣ ΕΠΤΑΝΗΣΟΥ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΕΜΟΦΙΛΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΗΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

Τὴν γῆν πὺ τυρανῆσανεν πενήντα χρόνους ὄλους,
Καὶ ὁ λαὸς μας εἶλεπε κ' εμῖσει, σὸν διαβολοῦς,
Ἰδοῦ τὴν καταλειπομένη νὰ μείνῃ ἐλευτέρα,
Τὰ κάστρα της τινάζοντες οὐρρά! εἰς τὸν ἀέρα!
Ἡ δόξα μας φωτίζεται εἰς κάθε μας φουρνέλο,
Εἰς κάθε μας οὐρρά!

Κί' αὐτοί, Ζήτω ἡ ἔνωσις! κινδύντες τὸ καπέλλο,
Φωνάζουν ἐν χαρᾷ!

Ἀπαγχονίσεις τοῦ λοιποῦ δὲν ἔχουν νὰ φοβῶνται.
Εἰς πέτρας κ' εἰς ἐρείπια ἀπόθως θὰ κοιμῶνται,
Καὶ μόνον εἰς τὸν ὕπνον των θ' ἀκούσουν μετὰ φρίκης
Τὰ μοῦρα τῶν ὑπονόμων μας, τῆς φοβερᾶς μας νίκης.
Ἢ δόξα μας φωτίζεται εἰς κάθε μας φουρνέλο,
Εἰς κάθε μας οὐρῶ!

Κί' αὐτοί, — Ζήτω ἡ ἔνωσις! κινδύντες τὸ καπέλλο,
Φωνάζουν ἐν χαρᾷ!

Τουρκία! τῆς λατρείας μας τὸ εἰδῶλον σὺ εἶσαι.
Εἰς τὸ ἐξῆς τοὺς Ἕλληνας δὲν ἔχεις νὰ φοβῆσαι,
Καὶ δὲν θὰ σὲ ἀνησυχῶν τὰ φοβερά των κάστρα!
Τὰ κάστρα των ἐκάμαμεν εἰς τρεῖς ἡμέρας πάστρα!
Ἢ δόξα μας φωτίζεται εἰς κάθε μας φουρνέλο,
Εἰς κάθε μας οὐρῶ!

Κί' αὐτοί — Ζήτω ἡ ἔνωσις! κινδύντες τὸ καπέλλο,
Φωνάζουν ἐν χαρᾷ!

Τοὺς Ἄγγλους δὲν ἐγνώρισαν οἱ Ἕλληνες ἀκόμα,
Πῶς ἔχουν ἄλλα στὴν καρδιά καὶ ἄλλα εἰς τὸ στόμα.
Ὡς τώρα ἐνεπαιζάμεν τῆς γῆς τὰ κράτη ὅλα,
Κί' αὐτοὺς νὰ μὴ γελάσωμεν; Βροντοῦν τὰ τηλεδόλα,
Κ' ἡ δόξα μᾶς φωτίζεται εἰς κάθε μας φουρνέλο,
Εἰς κάθε μας οὐρῶ!

Κί' αὐτοί — Ζήτω ἡ ἔνωσις! κινδύντες τὸ καπέλλο,
Φωνάζουν ἐν χαρᾷ!

Ἐπτάνησος! Ἐπτάνησος! μὴ μᾶς ξεχνᾶς νὰ ζήσης,
Ἄλλ' ἐνθυμῶ τὰς φυλακὰς. τὰς μαύρας μας ἀλύσεις,
Καὶ ὅταν ἐξορίζαμε τὰ τέκνα σου ὀργίλοι,
Πῶς ε' τὴν ὑγείᾳ τους πῖναμεν ὡς ἀδελφοὶ καὶ φίλοι.
Τὴν δόξαν σας ἐφώτισαν τὰ τόσα μας φουρνέλα,
Τὰ τόσα μας οὐρῶ.

Ζήτω ἡ ἔνωσις! κ' ἐμεῖς, κινδύντες τὰ καπέλλα,
Φωνοῦμεν ἐν χαρᾷ! . . .

(Ἐκ τοῦ Φωτός.)

Κύριε Συντάκτα,

Παρακαλεῖσθε νὰ καταχωρίσητε τὰ ἐπόμενα :

Σεῖρά ἀλληπαλλήλων παραδειγμάτων ἀπέδειξε πλέον
ὅτι ὁ συναγωνισμὸς ἐν Ἐπτανήσῳ κατήντησε χλεύη, με-
ταξὺ τῶν πολλῶν, ἰδοὺ καὶ πρόσφατον περὶ τούτου πα-
ραδειγμα.

Κατὰ τὸν Ἰούλιον 1863 δύο ἐκ τῶν πρωτοπαλλή-
λων τῶν Δικαστηρίων μας οἱ ΚΚ. I. Δεστούνης, καὶ Π.
Βεργωτῆς συνηγωνίσθησαν διὰ τὴν σχολάζουσαν θέσιν
Ἀντιγραμματοῦς. Ὁ πρὸς ἐξέτασιν αὐτῶν συστηθεὶς Δο-
κιμαστικὸς Σύλλογος, ἀφοῦ μετὰ τὴν περαιώσιν τῶν ἐ-
ξετάσεων ἐστάθμισεν ἐν ὅλῃ τῇ εὐθύτητι καὶ τῇ ἀκρι-
βείᾳ τὰ ἐκ τῶν δοκιμίων προκύπτοντα, εὔρεν ὅτι ὁ Κ.

Δεστούνης ἀνεφάνη ἀνώτερος τοῦ Κ. Βεργωτῆ κατὰ 18
σημεῖα, διὸ ἐνέκρινεν αὐτὸν ἵνα προβιβαθῇ εἰς τὴν σχο-
λαζουσαν θέσιν, καὶ συμφώνως πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν διαγω-
νισμάτων κανονισμὸν, διεβίβασε τὸ ἐξαγόμενον τῶν ἐξε-
τάσεών του, περιεχόμενον ἐν τῷ κατωτέρῳ δημοσιευο-
μένῳ πίνακι, πρὸς τὴν ἐν Κερκύρα Κεντρικὴν Ἐπιτρο-
πὴν διὰ τὴν ἐγκρίσιν του. Παρῆλθον ἔκτοτε ὅλοι
μῆνες καὶ ἡ Κ. Ἐπιτροπὴ ἄνευ τινὸς λόγου δὲν ἐπε-
λαμβάνετο τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ὅτε ὁ Κ. Δεστού-
νης βλέπων τοιοῦτοτρόπως μηδενιζόμενον τὸν συναγω-
νισμὸν, προσήγαγεν ἀναφορὰν ἐξαιτούμενος τὴν ταχεῖαν
ἐκπεραιώσιν του. Μετὰ τὴν προσαγωγὴν τῆς ἀναφορᾶς
ταύτης ἡ Κ. Ἐπιτροπὴ ἐπιλαμβάνεται τῆς ὑποθέσεως,
καὶ ἐκδίδει τὴν πρὸς τὴν Ε. Γερουσίαν ἔκθεσιν τῆς ἔ-
χουσαν οὕτως: « Ἐξετασθέντων ἐκ νέου τῶν ἐγγράφων
» ἡ Κ. Ε. εὐρίσκει ὅτι ἀποκλειομένου προβλήματος τι-
» νος, περὶ τῆς λύσεως τοῦ ὁποίου εἶχεν ἀμφιβολίας,
» μένει ἀνώτερος ὡς πρὸς τὸν ὁλόκληρον ἀριθμὸν τῶν
» σημείων ὁ Κ. Βεργωτῆς, διὸ συσταίνει τὸν Βεργωτῆν
» τῇ Ε. Γερουσίᾳ ἵνα διορισθῇ εἰς τὴν κενὴν θέσιν Ἀν-
» τιγραμματοῦς. »

Τῷ Ἐντίμῳ

Π. ΒΡΑΪΔΑ ΑΡΜΕΝΗ.

Γραμ. τῆς Γερουσίας.

(Υπ.) Π. ΚΟΛΧΟΥΑΝ

Πρόεδρος.

Παραλείποντες τοῦ νὰ ἐξετάσωμεν διατὶ ἡ Κ. Ἐπι-
τροπὴ ἀφῆκεν ἐπὶ τοσοῦτους μῆνας ἀνεκπεραιώτον τὸ
ἀντικείμενον τοῦτο, καθὼς ἐπίσης καὶ διατὶ κατὰ μόνην
ταύτην τὴν περίπτωσιν μετεχειρίσθη τὴν ἀπαραδειγμα-
τιστον ἀσάφειαν καὶ λακωνικότητα, ἥτις ἐν τῇ ἀνωτέρῳ
ἐκθέσει τῆς ἐνοράται, περιοριζόμεθα ἀπλῶς καὶ μόνον νὰ
καταδείξωμεν διὰ τρόπου μαθηματικοῦ ὅτι τὸ πρᾶγμα
ἔχει ἀντιθέτως ἀφ' ὅσον ἡ Κ. Ε. ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς ἀνα-
φέρει τούτέστιν ὅτι, « καὶ τοῦ προβλήματος ἀποκλειο-
» μένου πάλιν μένει ἀνώτερος ὁ Κ. Δεστούνης, καὶ οὐ-
» χι ὁ Βεργωτῆς, (ὡς ἡ Ἐπιτρ. λέγει) » — ἵνα φθά-
σωμεν εἰς τὴν ἀπόδειξιν ταύτην ἀνάγκη πᾶσα νὰ γινώ-
σκωμεν, α.) Ποῖον τὸ ἀποκλειόμενον πρόβλημα, καὶ ἐ-
πομένως πόσα σημεῖα ὀφείλομεν νὰ ἀφαιρέσωμεν διὰ
τὴν ἀπόκλεισιν αὐτοῦ, β.) Πόσα σημεῖα ἔλαβεν ἐν συ-
νόλῳ ἕκαστος τῶν συναγωνισθέντων — καὶ τότε ἀφαι-
ροῦμεν τὰ σημεῖα τοῦ ἀποκλειομένου προσβλήματος
ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν σημείων τοῦ Κ. Δεστούνη, συγ-
κρίνομεν τὸ ὑπόλοιπον, μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν σημείων τοῦ
Κ. Βεργωτῆ, καὶ ἔχομεν μαθηματικῶς τὴν ἀπόδειξιν,
τίς τῶν δύο εἶναι ὁ ἀνώτερος. Ἐκ τῆς ἐκθέσεως τῆς Κ.
Ε. οὐδὲν τούτων προκύπτει, ἡμεῖς ἐπομένως ὑποχρεού-
μεθα νὰ τὰ δημοσιεύσωμεν.

Τὸ ἀποκλειόμενον πρόβλημα εἶναι τὸ ἐπόμενον —
« Κλάσματα ἀρίστων παρονομαστῶν ν' ἀναχθῶσιν εἰς τὸν
α αὐτὸν παρονομαστὴν πρῶτον διὰ τοῦ πολλ/σμοῦ, καὶ
α δευτέρον διὰ τῆς διαίρεσεως. » — Διὰ τὴν λύσιν τοῦ
προβλήματος τούτου προσδίδεται σημεῖα 12 — ὁ
Κ. Δεστούνης, καθὰ προκύπτει ἐκ τῶν δοκιμίων του, ἔ-
λυσε τὸ πρόβλημα διὰ τοῦ πολλ/σμοῦ, ὁ δὲ Σύλλογος,
θεωρήσας τὸ πρόβλημα αὐτῷ πως λελυμένον κατὰ τὸ
ἦμισυ, τῷ ἀπένευσε σημεῖα 6. Ἡ Κ. Ε. ἔκρινεν ὅτι, ἐ-

πειδή τὸ πρόβλημα δὲν ἐλύθη καὶ διὰ τῆς διαιρέσεως πρέπει νὰ ἀποκλεισθῇ, ἐκ τούτου ἔπεται ὅτι διὰ τὴν ἀποκλείσιν τοῦ προβλήματος τούτου πρέπει ν' ἀφαιρηθῶσι σημεῖα 6. Ἀφαιρουμένων τῶν 6 τούτων σημείων, ἴδωμεν τί προκύπτει.

Ὁ Κ. Δεστούνης, καθὰ ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἐπίσημου πίνακος, ἔλαβεν ἐν συνόλῳ σημεῖα. 1047.
 Ἀφαιρουμένων τῶν 6 σημείων διὰ τὴν ἀποκλείσιν τοῦ προβλήματος } 6.
 Τῶ ἀπομένουσι σημεῖα. 1041.
 Ὁ δὲ Κ. Βεργωτῆς ἔλαβεν ἐν συνόλῳ σημεῖα. 1029.

 12.

Ὡστε ὁ Κ. Δεστούνης καὶ μετὰ τὴν ἀπό-

κλείσιν τοῦ προβλήματος μένει εἰσέτι ἀνώτερος τοῦ Κ. Βεργωτῆ κατὰ 12 σημεῖα.

Καὶ ἐνῶ τοιοῦτοτρόπως ὑπάρχει μαθηματικῶς ἀποδεδειγμένον ὅτι ὁ Κ. Δεστούνης εἶναι ὁ εἰς τὸν συναγωνισμὸν εὐδοκίμησας, ἀπεναντίας προβιβάζεται, οὐδὲν ἥττον, αὐτὸς ὁ ἀποτυχὼν, ἄς εἴπῃ ἐπομένως ὅστις θέλει, ἐὰν ὁ συναγωνισμὸς ἐν Ἐπτανήσῳ δὲν εἶναι αὐτόχρημα χλεῦθ.

Τὰ ὅσα ἐξέθημεν εἶναι γυμνῆ καὶ καθαρὰ ἢ ἀλήθεια, καὶ ὅστις δύναται ἄς μᾶς διαφεύσῃ.

Κεφαλληνία, τῆ 2 Μαρτίου 1864. Ν.

Ο. Θ.

ΠΙΝΑΞ ΕΜΦΑΙΝΩΝ ΤΗΝ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΘΕΝΤΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΕΝΗΝ ΘΕΣΙΝ ΑΝΤΙΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ.

Όνοματα	'Ανάγνωσις		'Ιπαγόρευσις		Σύνθεσις καὶ Σύνταξις Γραμματικῆ		Μετάφρασις		Ἀριθμητικῆ	Τεχνικὰ Ζητήματα	Σύνολον.
	30	30	150	150	120	150	180	180	150	90	
	Ἑλληνικῆ	'Ιταλικῆ	'Ιταλικῆ	Ἑλληνικῆ	Ἑλληνικῆ	'Ιταλικῆ	'Εκ τῆς 'Ιταλ. εἰς τὴν Ἑλλη.	'Εκ τῆς 'Ἑλλ. εἰς τὴν 'Ιταλ.			
I. ΔΕΣΤΟΥΝΗΣ.	30		143	150	120	60	173	157	144	70	1047
II. ΒΕΡΓΩΤΗΣ.	30		144	140 (α)	108	55	169	153	140	90	1029

(α) Καὶ διὰ τὸ κατώτερον τῆς γραφῆς.

(ὕπογ.) Κ. ΡΙΚΚΗΣ πρόεδρος.
 Ε. ΧΑΡΟΚΟΠΟΣ.
 Π. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ.
 ΙΩΑΝ. ΣΚΩΤΤΗΣ.

ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ.

Διήγημα Β'.

«Ὅσο ψηλότερος τόσο ἀλαλιώτερος.»

Ἐτυχε μιὰ φορὰ ὁ Βιζύρης τοῦ Σουλτάνου νὰ ἦναι ἓνας ψηλός, ψηλός-ψηλός ἄνθρωπος. Ἦταν τότες ἡ ἐποχὴ ποὺ οἱ τρίγγηπες εἶχαν ἐπὶ τὴν αὐλήτους μπουφόνους καὶ νάνους· καὶ ὁ Σουλτάνος εἶχε τὸ νάνοτου, μὲ τὸν ὁποῖον ὁ Βιζύρης ἐξέδωκε θεῖκλ. Κάθε ποῦ τὸν ἀπάντανε ἐκαμονότουσε νὰ καταφρονῇ τὴ μικρότητάτου· καὶ ἐκεῖνος πάλαι, ἐπιστρέφοντας τὴν καταφρόνησι, τοῦ ἔλεγε πῶς ἡ ἄξια ὅλη τοῦν ψηλῶνε συνίσταται ἐπὶ μακράτους κόκκαλα, πῶς τὸ κρέαςτους δὲν ἀξίζει τὸ κρέας τοῦ μακελιού, τὸν δὲ λῆσταυ πνεύμα κινεῖται μῆσα ἐπὶ πᾶσι εἰτα-

σι, ὁμοιάζει μὲ τὸ λίγο κ' ἄνοστο πνεύμα, τοῦ λάγγε-ρου καὶ ἄλλα τέτοια τοῦ ἔλεγε.

Ἐσυνέθηκε ὅμως ὁποῦ τ' ἀπαντήματα τοῦτα εἶχανε διάφορη τὴν ἐπιφρόση ἐπὶ πνεύματα τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ ἄλλου· ἐπειδὴ τὸ νάνο, τὸν ἐστερεόνανε πάντα περισσό-τερο ἐπὶ τὴν ιδέατου, ἐνῶ τοῦ Βιζύρη τοῦ ἐκλονίζανε πάν-τα περισσότερο τὴ δικήτου. Ἐακολουθόντας ἡ ἀστειότη-τες κ' ἡ λογομαχίεστού μὲ τὸ νάνο, ὁ Βιζύρης ἀρχισε νὰ ὑποπεύῃ μὲ τὴν ἀλήθεια μὴν πραγματικῶς οἱ ψη-λοὶ ἔχουσι λιγότερο τοῦ ἀπο τοὺς ἄλλους· καὶ ἐνδιαφε-ρομενος γιὰ τὴν ἐαυτότου, ἀπεφάνε νὰ ἐξετάσῃ καὶ νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα.

Μιὰ διαταγὴ ἀκολουθῶς διαλαλημένη σ' ὅλην τὴν πρωτεύουσαν, ἐδιόταξε τοὺς ψηλότερους τῆς Κωνσταντι-νουπόλεως νὰ παρουσιασθοῦν ἀμέσως ἐπὶ τὸ Βιζύρατο· καὶ τὸν ἀκόμη εὐάξη νὰ τελειώσῃ τὸ διαλάλημα, ὁ Βιζύρης

είδοποιήθηκε πῶς τρεῖς ψηλότατοι ἐπροσμέναν τὸς διαταγέστου.

— Μπάστε, λέει, πρῶτα τὸν ἔνανε.

Πραγματικῶς, τοῦτος ἦταν ἓνας ψηλός, ζεντρέλιασος καδινελάς, μακροκούκκαλος, πού τὸ πρόσωπότου δὲν ἔλεγε τίποτα. καὶ μόνον μία μεγάλη κοψιά τοῦχε σκιζμένο ἀπὸ τ' ἀπάνου ὡς κάτω ὅλο τὸ μάγουλο.

— Βρὲ τειν' αὐτὸ πού σόκάμανε! Φωνάζει ὁ Βιζίρης. Εἶσαι βρὲ καυγαντοῦς ἐσύ;

— Ἐγώ, λέει ἀφέντη, καυγάδες πάντα μετὴ γυναῖκα μου Μά πού νὰ σοῦ τὰ πῶ, ἀφέντη, τὰ ὅσα

— Πέσμουτα βρὲ, τὸ θέλω. Χάιντε λέγετα, Ἡ γυναῖκα σου βρὲ, σοῦ τόκαμε αὐτὸ τὸ σημάδι;

— Ἐάν τὸ θέλεις, ἀφέντη, νὰν τὸ ἀκούσης, Μία φορὰ τῆς ἐβάλληκε πῶς ἤμουνα ἀρρώστος. Ὅσα καὶ ἂν ἔκαμα γιὰ νὰν τὴν καταπείσω πῶς ἤμουνα καλά, ἐσταθήκανε ἀνοφέλευτα, ἐχρειάσθηκε νὰν τὴν εὐχαριστήσω, κ' ἐγδύθηκα κ' ἔπεσα στὸ κρεβάτι Ἡ γυναῖκα μου τότες ἔλθε καὶ μ' ἐσκίεπασε μετὰ παπλώματα καὶ μετὰ μαξηλάρια. . . . ἦταν ἄλονάρης ἀφέντη. . . . κ' ἔπειτα μ' ἐκλειδωσε μέσα κ' ἐβγήκε, λέγοντας πῶς πάει γιὰ τὸ γιαντῶ. Ὁ γιαντῶς μας ἀφέντη, εἶν' ἐκεῖνος ὁ νέος ὁποῦ ἔχεις ὑπάλληλο στὸ γραφεῖσ σου.

— Καὶ εἶνε βρὲ γιαντῶς ἐκεῖνος ὁ νέος;

— Ἐτσι λὲ' ἡ γυναῖκα μου! Ἐγὼ ἐστάθηκα κ' ἐπρόσμενα ὥρες πολλές στὸ κρεβάτι, μὰ ἡ γυναῖκα μου δὲν ἐρχότουνε. Ὡς ὅσο ἐπείνασα, καὶ τότες ἐσηκώθηκα κ' ἐπῆρα κ' ἐψῆσα δυὸ αὐγὰ, καὶ τᾶφερα στὸ κρεβάτι γιὰ νὰν τὰ φάω. Εἶχα ἐν ἀπὸ δαῦτα ξεφλουδισμένο, κ' ἐτοίμαζόμουνα γιὰ ν' ἀρχινῶσω, ὄντις ἀνοίγει ἡ πόρτα καὶ μπαίν' ἡ γυναῖκα μου μετὰ τὸν ἱαντῶ! ἐγὼ μετὰ αὐτὸ στὸ χέρι, τᾶχασα, ἐσκοτίσθηκα, καὶ, γιὰ νὰ κρύψω τ' αὐτὸ τὸ βάλια μέσ' στὸ στόμα μου: ἀπὸ τούτην τὴ μάντα πούναι ἡ κοψιά. Δὲν ἀνανοήθηκα ἀφέντη πῶς τ' αὐτὸ ἔκανε ὄγγο στὸ μάγουλόμου.

— Καὶ δὲ σ' ἔκαιγε κᾶνε βρὲ;

— Μ' ἔκαιγε, ἀφέντη, μ' ἔκαιγε: μὰ τὸ ὑπόφερα γιὰ νὰ μὴν ἰδοῦνε πῶς εἶχα αὐτὸ μέσ' τὸ στόμα μου. Ἐτσι ἦλθε ὁ γιαντῶς καὶ μ' ἐρώτησε τεῖχα. Ἐγὼ μετὰ τὸ σόμα πιασμένο, δὲν ἐμπόρουνα νὰ μιλήσω, Ἡ Φωτιά ἐζέκίνη μού εἶχε ἀνάψει τὸ προσωπο, μού ἔδωσε στὸ κεφάλι, καὶ τὰ μάτια μου γιομάτα δάκρυα, δὲν ἐξεχώριζα τίποτα . . . μόνον ἄκουσα τὸ γιαντῶ πούπε «τοῦτο εἶνε ποινίδι» Τὸ ζούλισε καλά μετὰ τὸ δάκτυλοτου, καὶ εἶπε πάλε « ὦρρο » Ἐγὼ δὲν ἤξερα τί εἶχε νὰ κάμη, ὄντις ἄκουσα μιὰ σουριδιααά! . Ἐτούτη πού βλέπεις ἀφέντη.

— Καὶ σὸβγαλε ἐκεῖθεν τ' αὐτὸ!;

— Ἐτσι λὲ' ἡ γυναῖκα μου πούταν ἐδεκεῖ, Γιατὶ ἐγὼ ἀφέντη, δὲν ἤξερα πούλιδ' τι μού ἐγενότουνε.

— Βρὲ, βρὲ, βρὲ, ψηλὸς πούσαι!!!

Ὁ Βιζίρης ἐχάρισε χίλια γρόσια τοῦ ψηλοῦ ἐκεῖνον καὶ τοῦπε χάιντε. Ὁ Βιζίρης ἐκεῖνος ἦτον ἴσως ὁ πλεόν νοήμων ἀνάμεσα στοὺς ψηλοὺς, ἐνταυτῶ ἦτον καὶ καλὸς καὶ φιλόνησπος, καὶ ἐθεωροῦσε σὰ χρέοςτου νὰ βοηθῆ κάθε ἄνθρωπον, μὰ ξεχωριστὰ τοὺς ἀδικημένους ἀπὸ τὴ φύση.

Ἐτσι ἐβγαίνε ὁ πρῶτος ψηλός, κ' ὁ Βιζίρης ἐφώναζε γιὰ τὸ δευτέρονε. (1)

(Ἀκοιουθεῖ.)

— Ὁ ἐκ Μεσολογγίου ἐλλογιμότατος Ἀρχιδιάκονος Ἀνθιμος, προτιθέμενος τὴν ἐκδοσὶν Λογικῆς τοῦ περιωνύμου σχολάρχου Γεωργίου Γαζῆ, μᾶς ἐπεμψε ἐπὶ τούτου Ἀγγελίαν τὴν ὁποίαν θερμοῦς συνιστῶμεν εἰς τοὺς φίλους τῶν ἐπιστημῶν.

Προσκαλοῦμεν ὅθεν τοὺς βουλομένους νὰ γίνωσι σὺνδρομηταὶ νὰ προσέλθωσι εἰς τὸ γραφεῖον μας.

— Παρακαλοῦμεν ὅλους ἐν γενεῖ τοὺς Καθιστεροῦντες Σὺνδρομητάς μας νὰ ἐπιταχύνωσι τὴν ἐξόφλησιν τῶν παραλαβῶν μας, διότι δὲν εἶνε καλὸν νὰ μᾶς εὐρῆ ἢ ἔνωσις μετὰ ἐκκρεμείας Λογαριασμοῦς, καθ' ὅσον μάλιστα ὁ παρὼν εἶνε καὶ ὁ τελευταῖος τῆς ἐξαμηνίας ἀριθμός.

Ὁ Κύριος Ἀνδρέας Λασκαράτος εἰδοποιεῖ ὅσους ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν τοῦ ζητοῦν τὰ γραφθέντατου, ὅτι, εἰς τὸ ἐμπόριον τοῦ Κυρίου Παύλου Κομποθέκτρα πολοῦνται, *Τὰ Μυστήρια τῆς Κεφαλοῦτις.*

Ὁ Λύχνος.

Ἡ Καταδρομὴ ἐξαιτίας τοῦ Λύχνου.

Sofferenze e Osservazioni nelle prigioni di Cefalonia.

Signor Redattore.

Servano quaste poche parole, dettate dal cuore, a far manifesta la mia gratitudine verso tutto il Pubblico più colto, e specialmente verso le gentilissime Signore del Paese che in ogni modo m' incoraggiarono colla loro intelligente approvazione durante tutta la stagione, e m' onorarono, con straordinaria bontà, della loro bella presenza nella sera della mia Beneficiata.

Mi resterebbe a ringraziare un prezzolato sedicente Poeta che, sotto il simbolo Figaresco d' un par di cesoje, ha voluto sfamarsi a mie spese, non volendo però confondere l' amabile col dispreggiabile, lo farò separatamente, come pure mi riservo di ringraziare alcune educatissime persone che di nascosto e di notte, hanno avuto il coraggio non comune d' insultare una donna.

LAURA GIORDANO.

(1) Ἐνας βασιλεὺς τῆς Περσίας (Federico Guglielmo) εἶχε ἐνα τάγμα στρατιωτῶν ἀπὸ τοὺς ψηλοτέρους ὁποῦ ἠμπόρουσε νὰ εἶπῃ Ἡ Εὐρώπη καὶ Ἀσία Ὁ χαμηλότερος αὐτῶν εἶχε ἐφτά πόδια ὕψος! Ὁ ταρ ἢ αὐτὸν ἀπὸ τὴν ἀριστερὰν ἐλάλει ἐξέτα μετὰ ἀμάξι εἶχε δύο ἀπὸ τοὺς ἰσχυροὺς τοῦτονε δεξιὰ-ξερβιά εἰς τὸ ἀμάξιτον, οἱ ὁποῖοι ἐδίττανε, ἢ ἐμποροῦσαν νὰ δόσουν τὰ χέρια ἀπάρου ἀπὸ τ' ἀμάξι!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΦΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ.Σ.Υ.Λ.Φ.Λ.0075

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΦΟΥΡΙΟΥ